

Må jeg bekende min synd for mennesker?
Gudmund Vinskei - "Virkelig Fri"

»Bekend derfor jeres synder for hverandre, og bed for hverandre, for at I må blive helbredt.« [Jak 5,16](#)

Syndernes forladelse bygger ikke på din bekendelse - hverken for Gud eller mennesker. Men der er mennesker, der kører fast i, at de igen og igen må bekende for Gud og mennesker. De tror, at kun bekendt synd er tilgivet synd. De kommer stadig med nye ting og synder, som ikke er bekendt, og er bange for at have glemt noget.

Ser du ikke, at dette må være forkert? For da bliver frelsesgrundlaget din bekendelse og ikke Jesu blod og forsoning.

Du kan aldrig klare det at bekende alle dine synder. David beder om, at Herren må tilgive ham de skjulte synder, for hvem mærker, hvor ofte man fejler ([Salme 19,13](#)).

Det er nok rigtigt, som én har sagt, at det, du ser af din synd, er kun en lille del af den - ligesom kun en lille del af et isbjerg rager op af vandet.

Det er kun Herren, der kender til alt i dit liv. Derfor betyder det at bekende sin synd for Herren, at du ikke prøver at undskylde eller skjule noget for ham ([1 Johs 1,9](#)). Du får lov at sige ham alt og samtidig vide, at han kender alt - allerede før du blev født.

Og dog gav han dig ret til at få frelse og syndernes forladelse for Jesu skyld.

Men skal jeg ikke bekende min synd for mennesker for at få sjælefrelse? Du skal ikke bekende for at blive frelst. Det bliver en lovgerning. Og ingen bliver retfærdiggjort for Gud ved lovgerninger ([Gal 2,16](#))

Her trænger du, som har en overrømfindtlig samvittighed, til hjælp og vejledning af en erfaren sjælesørger. Ellers vil du plage dig selv til at bekende bagateller og alt muligt for mennesker. Det vil kun skabe dig nye problemer.

Men det kan godt være, at du må bekende synd for mennesker, fordi du er blevet frelst og har taget imod Guds tilgivelse. Det kan være snyd i regnskaber og skat, der skal klares. Det kan være strid med naboer, ufred i hjemmet eller uretfærdighed over for dine egne børn. Dersom du ikke taler ud om sådanne ting, får du ikke frimodighed til at vidne for dem, du har syndet imod, om den frelse, du selv har fundet i Kristus Jesus.

Men du må ikke glemme, at Guds ord siger, at vi skal være sandheden tro i kærlighed. En bekendelse, der går ud over mennesker, eller som kan ødelægge samliv og forhold til andre mennesker, kan så let bryde kærlighedens lov. For den skjuler en mangfoldighed af synder. Jesu kærlighed skjuler alle dine synder. Den kærlighed, som bliver drivkraften i dit liv ([2 Kor 5,14](#)), når du kommer til tro på Jesus, tåler, tier og tilgiver både dig selv og andre. Derfor kan der være ting, som du må bære alene og ikke kan bekende.

Men jeg kan ikke bære dette alene, siger du måske. Det ligger som en tung byrde på mig både dag og nat. Her kommer Ordet os til hjælp. Bekend jeres synder for hverandre, for at I må blive helbredt ([Jak 5,16](#)).

I Jakobs brev står dette i forbindelse med det afsnit, som taler om at salve og bede for de syge. Ofte føler en syg et stærkt behov for at tale ud om sin synd og bekende den for en sjælesørger, eller som der står her, for en ældste - det vil sige for de åndelige ledere i menigheden.

Men læser vi afsnittet i sin sammenhæng, er det tydeligt, at dette med at bekende synderne for hverandre og bede for hverandre, også gælder den enkelte kristen - syg eller rask - for at de kan få hjælp i deres sjælenød.

Det private skriftemål er sat ind i Guds menighed for at hjælpe dig, som slider med den slags spørgsmål. Find nogen, som du har tillid til som kristen, og tal ud med dem om din synd. Det er ikke kun præster og prædikanter, som er bundet af tavshedspligt. Det er alle troende, som hører en

bekendelse af synd for Guds åsyn. Vogt dig for at bryde tavshedspligten. Derfor skal du bede Herren om, at du må glemme det, du hørte blive bekendt. Det vil Herren give dig nåde til. Og glem så ikke at forkynde evangeliet for den sjæl, som er i nød.

»Så langt som østen er fra vesten, har han fjernet vore synder fra os.« ([Salme 103,12](#)).

Det er kun evangeliet, som kan løse de bundne, og sætte dem i frihed, som er plagede. Får Sønnen frigjort jer, skal I være virkelig fri ([Johs 8,36](#)). Ordet om syndernes forladelse i Jesu blod har Gud givet til sin menighed og givet den fuldmagt til at løse de bundne ved at forkynde dette mægtige budskab.

Din synd er dig forladt for Jesu skyld. Ordet forkynder, at Gud aldrig mere kommer dine synder i hu.

(Afsnit fra "Virkelig Fri" af Gudmund Vinskei - Dansk Luthersk Forlag 1973 - Shafan 12-02-16)
